

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DKK1-430/3/08/MAB

Warszawa, dnia 29 grudnia 2008 r.

DECYZJA Nr DKK - 101 /08

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie karę pieniężną w wysokości 100 000 zł (*słownie: sto tysięcy złotych*), stanowiącą równowartość 27 917,36 euro, płatną do budżetu państwa, z tytułu podania we wniosku zgłoszenia zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie kontroli nad Plus Discount Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, nieprawdziwych danych odnoszących się do lokalnego rynku HSD zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus zlokalizowanej w Morągu, poprzez nie ujawnienie Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie a Gminną Spółdzielnią „Samopomoc Chłopska” z siedzibą w Morągu w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 września 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, wszczął z urzędu na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego

2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331ze zm.), zwanej dalej „ustawą antymonopolową”, postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Jeronimo Martins Dystrybucja S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwaną dalej „JMD” lub „stroną”, z tytułu podania we wniosku zgłoszenia zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez JMD kontroli nad Plus Discount Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, zwaną dalej „Plus”, nieprawdziwych danych odnoszących się do lokalnego rynku HSD¹ zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus zlokalizowanej w Morągu, poprzez nie ujawnienie Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a Gminną Spółdzielnią „Samopomoc Chłopska” z siedzibą w Morągu, dalej GS „SCh”, w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1.

O wszczęciu przedmiotowego postępowania Prezes Urzędu pismem z dnia 3 września 2008 r. zawiadomił stronę, wzywając ją jednocześnie do ustosunkowania się do powyższego zarzutu oraz m.in. do podania przyczyny niezpełnienia wniosku w sprawie zamiaru koncentracji, polegającej na przejęciu przez JMD kontroli nad Plus, o informacje dotyczące wynajmu przez JMD sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1 oraz podpisania umowy najmu na ww. obiekt.

Odpowiadając na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, pismem z dnia 22 października 2008 r. strona wniosła o nie nakładanie kary pieniężnej i umorzenie niniejszego postępowania z urzędu na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 2 ustawy antymonopolowej z uwagi na bezzasadność stawianego zarzutu, co uzasadniła w następujący sposób:

1) Art. 95 ust. 1 pkt 2 ustawy antymonopolowej upoważnia Prezesa Urzędu do zwrócenia wniosku zgłoszenia zamiaru koncentracji, dalej „Wniosek” lub „Zgłoszenie”, w terminie 14 dni, jeżeli nie spełnia ono warunków, jakim powinno odpowiadać. W sprawie tej koncentracji Zgłoszenie nie zostało zwrócone, stąd zdaniem strony należy przyjąć, że spełniało ono warunki ustawy antymonopolowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców (Dz.U. Nr 134, poz.937), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, określającego szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, w tym wykaz informacji i dokumentów, tzw. WID.

¹ Hipermarkety, supermarkety i sklepy dyskontowe stanowią tzw. nowoczesny kanał dystrybucji (tzw. „rynek HSD”)

2) W toku postępowania w sprawie koncentracji pismem z dnia 5 sierpnia 2008 r. JMD przedstawiło dowód na okoliczność, iż lokalny rynek HSD zlokalizowany w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus w Morągu nie może być dłużej traktowany jako rynek wspólny w rozumieniu WID. Następnie w piśmie z dnia 22 sierpnia 2008 r. strona – jak podkreśla - z własnej inicjatywy poinformowała organ antymonopolowy o zmianach na rynku w Morągu i wyjaśniła powód nie uwzględnienia rynku w Morągu w załączonym do ww. pisma zestawieniu rynków wspólnych w rozumieniu WID, a mianowicie wygaśnięcie z dniem 22 lipca 2008 r. umowy najmu dotyczącej nieruchomości przy ul. Jagiełły 1 w Morągu, w której prowadzony był sklep Plus. Dodatkowo w dniu 25 sierpnia 2008 r. JMD przedstawiło pismo, w którym wyjaśniło, iż w związku ze zbliżającym się terminem wygaśnięcia umowy najmu ww. nieruchomości jej właściciel – GS „SCH”-przeprowadził z kilkoma sieciami handlowymi negocjacje dotyczące możliwości jej wynajmu. W wyniku przeprowadzonych negocjacji wybrana została najkorzystniejsza z przedłożonych ofert – oferta JMD. Umowa najmu została podpisana w dniu 3 lipca 2008 r., zaś sam obiekt został wydany JMD w dniu 28 lipca 2008 r. W załączeniu do ww. pisma JMD przedstawiło oświadczenie GS „SCH” potwierdzające okoliczności, w jakich doszło do zawarcia z JMD umowy najmu dotyczącej nieruchomości, w której prowadzony był sklep Plus w Morągu przy ul. Jagiełły 1. Przedstawione organowi antymonopolowemu informacje o rozmowach biznesowych i podpisaniu powyższej umowy w żaden sposób nie wpływają na ocenę skutków zgłoszonej koncentracji ani na kształt decyzji kończącej postępowanie w tej sprawie.

3) Zawarcie umowy najmu z dnia 3 lipca 2008 r. nie podlegało obowiązkowi notyfikacji Prezesowi Urzędu. Zawarcie tej umowy możliwe było z uwagi na to, iż dotychczasowa umowa najmu dotycząca lokalu wygasła zgodnie z jej postanowieniami, a właściciel lokalu po przeprowadzeniu rozmów z kilkoma innymi przedsiębiorcami uznał, iż oferta JMD jest dla niego najkorzystniejsza. Strona podkreśla ponadto, że mimo iż dotychczasowym najemcą tego lokalu była spółka Plus, zawarcie umowy najmu przez JMD nastąpiło na podstawie dwustronnego porozumienia z właścicielem lokalu, tj. GS „SCH”. Zdaniem strony prowadzenie przez organ antymonopolowy postępowania w sprawie koncentracji nie nakładało na JMD obowiązku powstrzymywania się przed dokonaniem innych transakcji, które nie podlegają obowiązkowi uzyskania uprzedniej zgody Prezesa Urzędu, oraz nie nakładało obowiązku informowania organu antymonopolowego o zamiarze ich dokonania.

4) Zarzut podania nieprawdziwych danych odnoszących się do lokalnego rynku HSD zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus zlokalizowanej w Morągu, poprzez nie ujawnienie Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1 jest bezzasadny. W opinii strony nieprawdziwość informacji nie może polegać na jej braku. Za takim stanowiskiem przemawiają także przepisy ustawy antymonopolowej, które rozróżniają stan faktyczny polegający na nieudzieleniu informacji żądanych przez Prezesa Urzędu od sytuacji podania nieprawdziwych danych czy informacji.

5) Racjonalny ustawodawca odrębnie uregulował sankcję w postaci kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę w związku z podaniem w zgłoszeniu nieprawdziwych danych (art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej) i odrębnie za nieudzielenie żądanych informacji bądź udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej). Ten ostatni przepis – zdaniem strony - przewiduje rozróżnienie pomiędzy okolicznością, kiedy przedsiębiorca w ogóle nie udziela żadnych informacji w określonym terminie, a sytuacją kiedy przedsiębiorca wprawdzie udziela tych informacji, ale czyni to w sposób wadliwy, tj. poprzez podanie informacji nieprawdziwych albo podanie informacji w taki sposób, że wprowadzają one Prezesa Urzędu w błąd. Taki zapis art. 106 ust.2 pkt 2 ustawy antymonopolowej prowadzi do wniosku, że gdyby racjonalny ustawodawca chciał sankcjonować karą pieniężną sytuacje, w których przedsiębiorca w zgłoszeniu koncentracji nie podaje informacji, zostałyby to wyraźnie uregulowane w art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej. Tymczasem przepis art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej nie dotyczy sytuacji, gdy przedsiębiorca nie podaje w zgłoszeniu określonych informacji. Racjonalny ustawodawca przewidział bowiem inną sankcję, która ma zastosowanie w przypadku niepodania danych w zgłoszeniu koncentracji, tj. zwrócenie zgłoszenia w terminie 14 dni, jeżeli nie spełnia ono warunków, jakim powinno odpowiadać (art. 95 ust. 1 pkt 2 ustawy antymonopolowej). Natomiast, jeżeli Prezes Urzędu wzywa, na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu koncentracji lub uzupełnienia w nim niezbędnych informacji w wyznaczonym terminie, sankcją za niedopełnienie tego obowiązku jest możliwość zwrotu przez Prezesa UOKiK złożonego zgłoszenia koncentracji w każdym czasie (art. 95 ust. 1 pkt 4 ustawy antymonopolowej). Tak więc – w opinii strony – ustawa antymonopolowa nie

przewiduje sankcji w postaci kary pieniężnej za nie przedstawienie określonych informacji w Zgłoszeniu.

6) Zdaniem strony norma z art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, na podstawie której wszczęto niniejsze postępowanie, w szczególności z uwagi na dotkliwość sankcji, powinna być interpretowana wąsko (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/04, w którym SN – na tle art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej] wskazuje, że „...*przepisy zawierające dotkliwe sankcje pieniężne nie powinny być interpretowane rozszerzająco*”) i tym samym stosowana tylko i wyłącznie do sytuacji podania przez przedsiębiorcę danych, które są nieprawdziwe czyli niezgodne ze stanem faktycznym, co nie miało miejsca w przypadku danych przedstawianych przez JMD.

7) W ocenie strony nieprawdziwy jest zarzut, że JMD podało w Zgłoszeniu nieprawdziwe dane dotyczące lokalnego rynku HSD w Morągu. Zgodnie z definicją zawartą w Słowniku języka polskiego Wydawnictwa Naukowego PWN S.A., słowo „nieprawdziwy” oznacza „niezgodny z prawdą”. W świetle tej definicji, postawiony zarzut jest bezzasadny ze względu na to, iż:

a) w Zgłoszeniu z dnia 28 stycznia 2008 r. JMD zdefiniowało, za pośrednictwem zewnętrznej firmy ekonomicznej, jako jeden z właściwych rynków sprzedaży detalicznej artykułów konsumpcyjnych codziennego użytku lokalny rynek Hawy, Ostródy i Morąga zlokalizowany w promieniu 20 km od sklepów Plus działających na tym rynku. Nie był to więc rynek Morąga w rozumieniu definicji zawartej w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania. Definicja rynku w Morągu została bowiem wypracowana w toku trwającego postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji. Strona wskazała zatem, że Zgłoszenie z dnia 28 stycznia 2008 r. nie zawierało definicji lokalnego rynku geograficznego, którego dotyczy niniejsze postępowanie. JMD podkreśla, że zgodnie z § 3 Rozporządzenia zgłoszenie stanowi wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji i *a contrario* przyjąć należy, że uzupełnienia zgłoszenia koncentracji składane przez przedsiębiorcę w związku z wezwaniami organu antymonopolowego nie stanowią zgłoszenia koncentracji, tj. wniosku o wszczęcie postępowania,

b) ujawnienie w Zgłoszeniu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” w sprawie wynajmu lokalu nie było możliwe, z uwagi na nie zaistnienie tych okoliczności w dacie składania Zgłoszenia (tj. dnia 28 stycznia 2008 r.),

c) zgodnie z istniejącym w maju 2008 r. stanem faktycznym, JMD podało informacje, iż rynek w Morągu należy uznać za rynek wspólny z uwagi na to, że obaj uczestnicy koncentracji prowadzą na nim działalność polegającą na prowadzeniu sklepów dyskontowych oraz ich łączny udział rynkowy wyliczony zgodnie z żądaniem Prezesa Urzędu przekracza 20%. Dowodem na okoliczność, iż rynek w Morągu nie może być dłużej traktowany jako rynek wspólny w rozumieniu WID była umowa najmu z dnia 10 lipca 1998 r. zawarta na 10 lat pomiędzy Plusem a GS „SCh”, dotycząca nieruchomości przy ul. Jagiełły 1 w Morągu.

8) Zgodnie z orzecznictwem dotyczącym przepisów o nakładaniu kar pieniężnych na przedsiębiorców za nieudzielenie informacji (Wyrok SN z 07.04.2004 r., III SK 31/2004, OSNP 2005, Nr 4, poz. 60) obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów [obecnie: art. 50 ust. 2 ustawy antymonopolowej], m.in. zakres żądanych informacji i termin ich udzielenia. W opinii strony, w niniejszej sprawie taki obowiązek musiałby wynikać z konkretnego przepisu prawa lub wezwania JMD przez Prezesa Urzędu w trybie art. 95 ust. 1 pkt 3 lub art. 50 ustawy antymonopolowej. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może pozostawać w sytuacji niepewności co do istnienia i zakresu obowiązku podania pewnych informacji w przypadku, w szczególności, gdy ich niepodanie zagrożone jest nałożeniem wysokiej kary pieniężnej. Z uwagi na to, że przepis art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej ma charakter sankcyjny, ewentualny obowiązek podania informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” powinien *expressis verbis* wynikać z przepisów prawa. Ponadto w niniejszej sprawie Prezes Urzędu poza prośbą wyrażoną drogą telefoniczną, nie zwrócił się z formalnym wezwaniem do przedstawienia tych informacji ani w trybie art. 95 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej, ani też na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej.

Przychód osiągnięty przez stronę w roku podatkowym poprzedzającym dzień wszczęcia niniejszego postępowania wyniósł [tajemnica przedsiębiorstwa - §1 załącznika do niniejszej decyzji] złotych. Rok podatkowy JMD trwał [tajemnica przedsiębiorstwa - §2 załącznika do niniejszej decyzji]. Strona podała także wysokość przychodu osiągniętego w okresie od [tajemnica przedsiębiorstwa - §3 załącznika do niniejszej decyzji], która wyniosła [tajemnica przedsiębiorstwa - §4 załącznika do niniejszej decyzji] złotych.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2008 r. organ antymonopolowy zaliczył w poczet materiału dowodowego niniejszego postępowania dokumenty zebrane w trakcie postępowania o sygnaturze DKK1-421/06/08/MAB, w tym dokumenty wnioskowane przez stronę. Pismem

z dnia 25 listopada 2008 r. organ antymonopolowy poinformował JMD o prawie zapoznania się z całością akt zgromadzonych w sprawie oraz o prawie przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do zgromadzonego materiału dowodowego w terminie do dnia 17 grudnia listopada 2008 r. Strona z materiałem dowodowym zebranym w sprawie zapoznała się dnia 1 grudnia 2008 r.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

W dniu 28 stycznia 2008 r. do Prezesa Urzędu wpłynęło zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, polegającej na przejęciu przez JMD kontroli nad Plus, poprzez nabycie 100 % udziałów w kapitale zakładowym tej Spółki (sygn. akt DKK1-421/06/08/MAB). Przedsiębiorcy uczestniczący w koncentracji prowadzą m.in. działalność w zakresie sprzedaży detalicznej artykułów konsumpcyjnych codziennego użytku (dalej „AKCU”) i realizują ją w obiektach wielkopowierzchniowych, tj. sklepach dyskontowych (dalej także „dyskonty”). W dniu zgłoszenia zamiaru koncentracji JMD prowadziło w Polsce detaliczną sprzedaż AKCU poprzez sieć 1.045 placówek handlowych pod nazwą „Biedronka”, a Plus 210 placówek sprzedaży detalicznej AKCU pod nazwą „Plus”. Strona w Zgłoszeniu za rynek właściwy w aspekcie produktowym przyjęła rynek sprzedaży detalicznej za pośrednictwem wszystkich sklepów zajmujących się sprzedażą AKCU, z wyłączeniem sklepów specjalistycznych i stacji benzynowych. W ocenie organu antymonopolowego takie określenie rynku właściwego nie było jednak prawidłowe, bowiem przedsiębiorcy uczestniczący w koncentracji prowadzą działalność na rynku sprzedaży detalicznej AKCU realizowanej w obiektach wielkopowierzchniowych, tj. dyskontach, które należąc do nowoczesnego kanału dystrybucji różnią się od tradycyjnych sklepów spożywczych. Takie węższe określenie rynku w aspekcie produktowym jest zgodne z dotychczasową linią orzecniczą Prezesa Urzędu² oraz Komisji Europejskiej, która przyjmuje analogiczną definicję rynku w wielu swoich decyzjach dotyczących koncentracji z udziałem sieci handlowych³. W aspekcie geograficznym lokalny rynek HSD wyznacza promień 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od sklepu. Każdy z rynków lokalnych jest rynkiem specyficznym różniącym się od innych rynków lokalnych.

Na podstawie wykazu sklepów Plusa nabywanych przez JMD oraz informacji powszechnie dostępnych w Internecie organ antymonopolowy ustalił, że lokalny rynek HSD

² Decyzje DOK 15/05 oraz DOK 143/2006

³ COMP/M.3905- Tesco/Carrefour, Case No IV M.784 - Kesko/Tuko

w Morągu był rynkiem wspólnym dla stron koncentracji w dniu wszczęcia postępowania w sprawie przedmiotowej koncentracji, tj. w dniu 28 stycznia 2008 r. Zawiadamiając stronę o wszczęciu postępowania w sprawie koncentracji pismem z dnia 1 lutego 2008 r. (DKK1-421/06/08/MAB/01), Prezes Urzędu wezwał stronę do uzupełnienia Zgłoszenia o informacje, o których mowa w załączniku do Rozporządzenia (WID) poprzez m.in. nadesłanie pełnego zestawienia sklepów JMD oraz Plus wraz z podaniem ich adresów oraz powierzchni. Ponadto strona miała przedstawić dane rynkowe dotyczące uczestników koncentracji na lokalnych rynkach HSD. Udzielona przez JMD odpowiedź (pismo JMD z dnia 26 lutego 2008 r.) potwierdziła, że rynek HSD w Morągu jest jednym z lokalnych rynków wspólnych z uwagi na fakt posiadania w Morągu dwóch sklepów przez JMD, tj. przy ul. Mickiewicza 12 oraz przy ul. Sienkiewicza 1, oraz jednego sklepu przez Plus przy ul. Jagiełły 1. Oznaczało to, że lokalny rynek HSD w Morągu będzie przedmiotem szczegółowej analizy Prezesa Urzędu z uwagi na wpływ przedmiotowej koncentracji na ten rynek.

W związku z tym, iż organ antymonopolowy uznał przedstawione przez JMD informacje za niewystarczające do oceny przedmiotowej koncentracji, w tym m.in. do oceny rynku w Morągu, pismami z dnia 28 lutego i 1 kwietnia 2008 r. ponownie wezwał JMD do uzupełnienia złożonego Zgłoszenia poprzez przedstawienie pełnej informacji na temat każdego z lokalnych rynków HSD, w tym m.in. do przedstawienia wykazu wszystkich sklepów działających na każdym lokalnym rynku HSD, z podaniem ich nazw i adresów, powierzchni sprzedaży oraz szacunkowych obrotów oraz do uzupełnienia i zweryfikowania niektórych dotychczas przesłanych danych.

Pismem z dnia 12 maja 2008 r. strona wskazała, że m.in. w lokalnym rynku HSD obejmującym obszar położony w promieniu 20 minut oraz 30 minut jazdy samochodem od sklepu Plus, zlokalizowanego w Morągu, łączny udział uczestników koncentracji - według kryterium obrotu - wynosi ponad 40%. Organ antymonopolowy kolejnym pismem (z dnia 16 maja 2008 r.) wezwał JMD do uzupełnienia Zgłoszenia i przedstawienia pełnych danych o rynkach, na które koncentracja wywiera wpływ, a także do uzupełnienia informacji w zakresie analizy wejść nowych sklepów na każdy ze zidentyfikowanych rynków wspólnych. W odpowiedzi z dnia 29 maja 2008 r. strona w dalszym ciągu wskazywała, że lokalny rynek HSD w Morągu jest wciąż rynkiem, na który koncentracja wywiera wpływ. Strona nie wspomniała natomiast o toczących się negocjacjach (od dnia 13 maja 2008 r.) z GS „SCh” w celu zawarcia umowy najmu nieruchomości przy ul. Jagiełły 1 w Morągu w związku ze zbliżającym się terminem rozwiązania umowy najmu tej nieruchomości z Plusem.

Pismem z dnia 18 czerwca 2008 r. organ antymonopolowy wystosował kolejne wezwanie do uzupełnienia WID, w tym do przedstawienia analizy wpływu przedmiotowej koncentracji na lokalne rynki HSD w kontekście zamiaru otwarcia nowych sklepów. W odpowiedzi JMD w piśmie z dnia 14 lipca 2008 r. ponownie wskazała, że lokalny rynek HSD w Morągu to rynek wspólny, na którym zanotowano spadek łącznego udziału JMD i Plus z powyżej 40% do przedziału 30-40%.

Pismem z dnia 25 lipca 2008 r. Prezes Urzędu wezwał JMD do przesłania umów najmu dla prowadzonych przez JMD i Plus sklepów (dla rynków, na które koncentracja wywiera wpływ, w tym także dla Morąga). W odpowiedzi JMD w piśmie z dnia 5 sierpnia 2008 r. przekazała informację, że sklep Plus w Morągu prowadzony jest na nieruchomości nie będącej własnością Plusa oraz przesłała umowę najmu nieruchomości przy ul. Jagiełły 1 w Morągu z dnia 10 lipca 1998 r. zawartą pomiędzy GS „SCh” a Plusem, która *de facto* już wygasła, o czym JMD nie poinformowało organu antymonopolowego. Spółka JMD nie przesłała umowy najmu z dnia 3 lipca 2008 r.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2008 r. organ antymonopolowy ponownie wezwał JMD do uzupełnienia WID, w tym do przedstawienia alfabetycznej listy wszystkich rynków wspólnych dla uczestników koncentracji ze wskazaniem łącznych udziałów stron koncentracji w poszczególnych rynkach lokalnych.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2008 r. strona poinformowała organ antymonopolowy o braku wspólnego rynku HSD w Morągu z uwagi na wygaśnięcie z dniem 22 lipca 2008 r. umowy najmu dotyczącej nieruchomości, w której prowadzony był sklep Plusa w Morągu przy ul. Jagiełły 1. W związku z tą informacją, dnia 22 sierpnia 2008 r. pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów telefonicznie wezwał pełnomocnika JMD do przedstawienia wyjaśnień na temat rynku HSD w Morągu i przesłania oświadczenia JMD, że zarówno Plus, jak i JMD nie prowadzą sklepu w Morągu przy ul. Jagiełły 1.

W odpowiedzi na powyższe w piśmie z dnia 25 sierpnia 2008 r. strona wyjaśniła, że w związku z terminem wygaśnięcia umowy najmu ww. nieruchomości, jej właściciel – GS „SCh” - przeprowadził z kilkoma sieciami handlowymi negocjacje dotyczące możliwości jej wynajmu. Negocjacje były prowadzone z następującymi podmiotami: [*tajemnica przedsiębiorstwa*]. W wyniku przeprowadzonych negocjacji wybrana została oferta JMD. Stosowna umowa najmu została podpisana w dniu 3 lipca 2008 r., zaś sam obiekt został wydany JMD w dniu 28 lipca 2008 r.

Reasumując z powyższego wynika, iż do dnia 22 sierpnia 2008 r. strona utrzymywała Prezesa Urzędu w przekonaniu, że lokalny rynek HSD w Morągu jest rynkiem wspólnym, gdy w rzeczywistości stan ten uległ zmianie z dniem 3 lipca 2008 r., a następnie przejęciem dnia 28 lipca 2008 r. przedmiotowej nieruchomości przez JMD, na podstawie umowy najmu z GS „SCh” z dnia 3 lipca 2008 r. W związku z tym należy stwierdzić, że JMD w Zgłoszeniu zamiaru przedmiotowej koncentracji podało nieprawdziwe dane odnoszące się do lokalnego rynku HSD zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus zlokalizowanej w Morągu, poprzez nie ujawnienie Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1.

W oparciu o powyższe ustalenia Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 ustawy antymonopolowej, podał nieprawdziwe dane.

Jak słusznie zauważa strona, zgodnie z § 3 Rozporządzenia, Zgłoszenie stanowi wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, o którym mowa w art. 49 ust. 2 ustawy antymonopolowej. Nie sposób jednak zgodzić się z interpretacją strony, według której na podstawie wnioskowania *a contrario* można przyjąć, iż uzupełnienie Zgłoszenia zamiaru koncentracji składane przez przedsiębiorcę w związku z wezwaniem organu antymonopolowego nie stanowi Zgłoszenia, tj. wniosku o wszczęcie postępowania. W świetle obowiązujących przepisów wykładnia taka jest niedopuszczalna. Należy zauważyć, że szczegółowe wymagania materialne, które powinien spełniać wniosek, czyli Zgłoszenie zamiaru koncentracji, określają przepisy wykonawcze do ustawy antymonopolowej, tj. przepisy ww. Rozporządzenia. W Zgłoszeniu należy zamieścić m.in. informacje o rynkach właściwych, na które koncentracja wywiera wpływ w układzie horyzontalnym, wertykalnym, jak i konglomeratowym. Tego rodzaju dane są organowi antymonopolowemu niezbędne do ekonomicznej analizy skutków koncentracji i ustalenia, czy spełnione (niespełnione) zostało

zasadnicze kryterium niedopuszczalności danej operacji, tj. czy w następstwie koncentracji dojdzie do istotnego ograniczenia konkurencji na określonym rynku właściwym⁴.

Jeżeli Zgłoszenie nie spełnia warunków, jakim powinno odpowiadać, organ antymonopolowy może je zwrócić w terminie 14 dni (art. 95 ust. 1 pkt 2 ustawy antymonopolowej). Jest to środek bardzo rygorystyczny i w praktyce organu antymonopolowego mający zastosowanie w przypadku bardzo poważnych uchybień, w szczególności, takich jak: brak lub błędne określenie przedsiębiorców bezpośrednio uczestniczących w koncentracji, brak lub błędne określenie formy koncentracji, brak określenia kryteriów uzasadniających dokonanie zgłoszenia czy niewskazanie zdarzenia, z którym ustawa antymonopolowa wiąże powstanie obowiązku dokonania zgłoszenia⁵. Ponadto jest to decyzja uznaniowa Prezesa Urzędu, stąd twierdzenie strony, iż w związku z tym, że Prezes Urzędu nie zwrócił zgłoszenia to należy uznać je za kompletne, jest zbyt daleko idące. Organ antymonopolowy może bowiem – zgodnie z art. 95 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej - wezwać zgłaszającego zamiar koncentracji do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu lub uzupełnienia w nim niezbędnych informacji w wyznaczonym terminie. Jak słusznie zauważyła strona sytuacja taka miała miejsce wielokrotnie, bowiem dopiero kompletne i zgodne ze stanem faktycznym informacje, przedstawione zgodnie z WID, mogą być podstawą oceny przez Prezesa Urzędu zamiaru koncentracji i jej wpływu na dany rynek właściwy. Oznacza to, że zarówno samo Zgłoszenie, jak i jego późniejsze uzupełnienie stanowią kompletną całość, zgodnie z § 4 Rozporządzenia. Należy podkreślić, że Prezes Urzędu wielokrotnie wzywał stronę do uzupełnienia Zgłoszenia zamiaru koncentracji i dopiero po otrzymaniu odpowiedzi na ostatnie wezwanie (pismo z dnia 11 sierpnia 2008 r.), organ antymonopolowy uznał, że wniosek spełnia wymagania określone w § 4 Rozporządzenia.

W ocenie organu antymonopolowego podanie nieprawdziwych danych przez JMD, tj. danych niezgodnych z prawdą, a zatem niezgodnych ze stanem faktycznym, polegało na wskazywaniu przez stronę rynku HSD w Morągu jako rynku wspólnego także wówczas, gdy sytuacja na tym rynku zmieniła się w sposób istotny. Nie ujawnienie Prezesowi Urzędu

⁴ Kohutek K., Komentarz do art. 94 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U.07.50.331), [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, LEX, 2008.

⁵ por. Wyjaśnienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie procedury zgłaszania zamiaru koncentracji, UOKiK, Warszawa 2003, str. 17.

informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1, a więc informacji istotnych dla oceny tego rynku lokalnego, rzutowało na ocenę zgłoszonej koncentracji. W konsekwencji lokalny rynek HSD zlokalizowany w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus w Morągu traktowany był przez organ antymonopolowy jako rynek wspólny, na który koncentracja wywiera wpływ – co było niezgodne ze stanem faktycznym poczynając od dnia 3 lipca 2008 r., tj. dnia zawarcia przez JMD z GS „SCh” umowy najmu.

Zgłaszający zamiar koncentracji konsekwentnie do dnia 22 sierpnia 2008 r. utrzymywał, że lokalny rynek HSD w Morągu to rynek wspólny, na którym zanotowano spadek łącznego udziału JMD i Plus z powyżej 40% do przedziału 30-40%. Należy podkreślić, że negocjacje ww. umowy najmu pomiędzy JMD a GS „SCh” rozpoczęły się dnia 13 maja 2008 r. Faktem jest, że strona do pisma z dnia 5 sierpnia 2008 r. dołączyła kopię umowy najmu nieruchomości przy ul. Jagiełły 1, zawartej pomiędzy Plus a GS „SCh”, z której wynikało, że mogła ona być przedłużona. Pierwsza informacja o nieistnieniu wspólnego rynku HSD w Morągu została przedstawiona przez stronę dopiero w piśmie z dnia 22 sierpnia 2008 r., tj. 50 dni po podpisaniu nowej umowy najmu.

W ocenie organu antymonopolowego argument strony, że zarówno w Zgłoszeniu z dnia 28 stycznia 2008 r., jak i w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie koncentracji z dnia 1 lutego 2008 r. rynek HSD w Morągu nie był zdefiniowany i stąd zarzut organu antymonopolowego jest bezzasadny należy uznać za chybiony. Jak wyżej wskazano podstawą oceny danej koncentracji jest kompletny i zgodny ze stanem faktycznym wniosek, którego sporządzenie ciąży na zgłaszającym. W konsekwencji zakres uzupełnienia Zgłoszenia wyznacza pierwotny wniosek przygotowany przez zgłaszającego. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa Urzędu braków we wniosku dopiero dostarczenie kompletnych informacji merytorycznych – zgodnie z WID - odnośnie do danego rynku/ów daje podstawę do jego oceny. W związku z tym, zdaniem Prezesa Urzędu, moment dookreślenia rynku właściwego, tj. w ramach uzupełnienia wniosku (a nie w Zgłoszeniu z dnia 28 stycznia 2008 r.), w odniesieniu do którego to rynku zarzuca się stronie podanie nieprawdziwych danych jest prawnie indyferentne. Jak wyżej wskazano wykładnia literalna przepisów ustawy antymonopolowej i jej przepisów wykonawczych wyraźnie wskazuje, że wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie koncentracji musi być kompletny i zgodny ze stanem faktycznym, a

przede wszystkim spełniać warunki określone w WID, który stanowi wzór formularza zgłoszeniowego. Należy podkreślić, że Prezes Urzędu na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 4 ustawy antymonopolowej może zwrócić zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, jeżeli pomimo wezwania zgłaszającego zamiar koncentracji do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu lub uzupełnienia w nim niezbędnych informacji w wyznaczonym terminie, nie usuwa on wskazanych braków lub nie uzupełnia informacji w wyznaczonym terminie. Zatem tylko kompletny wniosek, tj. spełniający wszystkie określone prawem antymonopolowym warunki formalne i merytoryczne pozwala na zajęcie przez organ antymonopolowy ostatecznego stanowiska, wyrażonego w formie decyzji, w sprawie danej koncentracji.

Strona podniosła również, że nieprawdziwość informacji nie może polegać na jej braku, polegającym na nie ujawnieniu Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy stroną a GS „SCh” w sprawie wynajmu sklepu przy ul. Jagiełły 1 w Morągu. W ocenie Prezesa Urzędu interpretacja prawna analizowanego stanu faktycznego dokonywana przez JMD jest błędna. Organ antymonopolowy w żaden sposób nie kwestionuje uprawnień strony do dokonywania transakcji rynkowych, które nie podlegają obowiązkowi uzyskania uprzedniej zgody Prezesa Urzędu. Jednak w niniejszej sprawie zawarcie umowy najmu nieruchomości przy ul. Jagiełły 1 w Morągu pomiędzy JMD a GS „SCh” nie było obojętne dla sprawy i wywarło bezpośredni skutek w zakresie pozycji rynkowej stron koncentracji. W konsekwencji rynek HSD w Morągu przestał być rynkiem, na który koncentracja wywiera wpływ. Strona do dnia 22 sierpnia 2008 r. stanowczo twierdziła, że lokalny rynek HSD w Morągu jest rynkiem wspólnym, co było niezgodne z prawdą w świetle zawartej ww. umowy najmu z dnia 3 lipca 2008 r., nie ujawnionej organowi antymonopolowemu.

Sankcją za podanie nieprawdziwych informacji jest, zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, kara pieniężna. Nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, że w przedmiotowej sprawie sankcja ta nie znajdzie zastosowania, gdyż sprawa dotyczy nie przedstawienia określonych informacji w Zgłoszeniu z dnia 28 stycznia 2008 r. – a w takiej sytuacji ustawa antymonopolowa nie przewiduje sankcji w postaci kary pieniężnej.

Ustawa antymonopolowa odrębnie reguluje sankcję w postaci kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę w związku z podaniem w zgłoszeniu nieprawdziwych danych (art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej) i odrębnie za nieudzielenie żądanych informacji bądź udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej). JMD było wzywane do uzupełnienia zgłoszenia na

podstawie art. 95 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej, stąd sankcja z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej nie ma zastosowania. Faktem jest, że Prezes Urzędu może zastosować sankcję w postaci zwrotu Zgłoszenia, jeżeli pomimo wezwania na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej zgłaszający nie usuwa wskazanych braków lub nie uzupełnia informacji w wyznaczonym terminie. Odnosząc tę sankcję do stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że nie znajduje ona zastosowania, ponieważ strona formalnie uzupełniała Zgłoszenie w wyznaczonym przez organ antymonopolowy terminie. Jednocześnie strona podawała nieprawdziwe informacje, co sankcjonowane jest karą pieniężną. Na mocy § 4 Rozporządzenia JMD było zobowiązane do przedkładania organowi antymonopolowemu kompletnych i zgodnych ze stanem faktycznym informacji i dokumentów według WID.

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. W związku z powyższym Prezesowi Urzędu przyznano szczególne kompetencje związane ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

W celu efektywnego sprawowania tej kontroli Prezesowi Urzędu zostały przyznane przez ustawodawcę uprawnienia umożliwiające dyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie wykonywania przepisów obowiązującego prawa. Mają one umożliwić egzekwowanie obowiązków, jakie spoczywają na przedsiębiorcach w zakresie wynikającym z ustawy o ochronie konkurencji. Takim uprawnieniem jest między innymi wspomniany wyżej art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, który przewiduje możliwość nałożenia w drodze decyzji kary pieniężnej, jeżeli przedsiębiorca w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 94 ust. 2 ustawy antymonopolowej podał nieprawdziwe dane. Organ antymonopolowy na podstawie tego przepisu może wymierzyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 Euro. Zgodnie z art. 5 ww. ustawy wartość Euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej. Średni kurs Euro ogłoszony przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. w dniu 31 grudnia 2007 r., wyniósł 3,582 zł. Maksymalna wysokość kary jaką mógł zatem nałożyć Prezes Urzędu na JMD wyniosła 179 100 000 złotych.

O zastosowaniu sankcji, jak i o jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się między innymi zasadami określonymi w art. 111 ustawy antymonopolowej, tj. uwzględniając w szczególności okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy. Należy jednak podkreślić, że katalog przesłanek wskazanych w tym artykule, którymi powinien kierować się Prezes Urzędu przy ustalaniu wymiaru kary, jest przykładowy.

Kara pieniężna za podanie nieprawdziwych danych określona w art. 106 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej ma charakter:

- (a)** represyjny – nakładana jest za naruszenie obowiązku udzielania informacji zgodnych z prawdą;
- (b)** prewencyjny – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;
- (c)** dyscyplinujący – zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania informacji zgodnych z prawdą.

Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego podania nieprawdziwych danych.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za konieczne i uzasadnione nałożenie na JMD kary pieniężnej przewidzianej w przepisach ustawy antymonopolowej z uwagi na fakt podania nieprawdziwych danych odnoszących się do lokalnego rynku HSD zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 minut jazdy samochodem od placówki handlowej Plus zlokalizowanej w Morągu, poprzez nie ujawnienie Prezesowi Urzędu informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy JMD a GS „SCh” w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w Morągu przy ul. Jagiełły 1. Prezes Urzędu zdecydował nałożyć karę pieniężną w wysokości 100 000 złotych, co stanowi równowartość 27 917,36 euro. Nałożona na JMD kara pieniężna nie przekracza określonej kwotowo górnej granicy zagrożenia karą i stanowi 0,06% maksymalnego wymiaru kary pieniężnej.

Należy podkreślić, że podane przez JMD niezgodne z prawdą dane dotyczyły materii mającej zasadniczy wpływ na ocenę zgłoszonej koncentracji, a mianowicie kwestii istnienia jednego z rynków właściwych wspólnych w przedmiotowej sprawie. W tym miejscu celowe wydaje się również wskazanie, iż prowadzone przez Prezesa Urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji polegającej na przejęciu przez JMD kontroli nad Plus wymagało poddania analizie dużej ilości rynków. Wynikało to z faktu, iż JMD prowadzi ogólnopolską sieć sklepów dyskontowych *Biedronka*, liczącą na etapie zgłoszenia 1045 obiektów. Plus również prowadził sieć sklepów dyskontowych, przy czym liczyła ona na etapie zgłoszenia 210 obiektów. W efekcie Prezes Urzędu musiał poddać analizie ponad 200 lokalnych rynków HSD wspólnych dla uczestników koncentracji w promieniu 20 minut jazdy od placówki handlowej Plus oraz ponad 200 lokalnych rynków HSD wspólnych dla uczestników koncentracji w promieniu 30 minut jazdy od placówki handlowej Plus⁶. Podanie przez JMD nieprawdziwych informacji odnoszących się do lokalnego rynku HSD w Morągu, spowodowało natomiast, iż organ antymonopolowy poddawał analizie rynek, którego badanie było bezprzedmiotowe.

Ponadto należy zwrócić uwagę, iż okres, w którym JMD utrzymywało organ antymonopolowy w błędzie co do kwestii istnienia tego rynku był stosunkowo długi, bowiem wyniósł blisko dwa miesiące.

Zatem w żaden sposób nie można uznać tego naruszenia za nieistotne tym bardziej, że ustawa antymonopolowa sankcjonuje tego typu uchybienia przepisom prawa nawet w przypadku nieumyślności działania przedsiębiorcy.

Na wysokość kary pieniężnej istotny wpływ ma fakt, że było to pierwsze naruszenie przepisów antymonopolowych przez JMD. Należy uznać to za okoliczność łagodzącą.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia JMD i powinna skutecznie zapobiec naruszeniom ustawy antymonopolowej przez tę Spółkę w przyszłości. Spełnia również swoją rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszenia prawa przez przedsiębiorców. Organ antymonopolowy uznał również, iż nałożenie kary w niższej wysokości - biorąc w szczególności pod uwagę skalę działalności i uzyskane przychody przez JMD - nie byłoby wystarczająco dolegliwe w stosunku do tego

⁶ zobacz Decyzja Prezesa Urzędu z dnia 24 września 2008 r. Nr DKK 76/2008.

przedsiębiorcy i mogłoby nie powstrzymać JMD w przyszłości przed stosowaniem podobnych działań.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności Prezes Urzędu orzekł, jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Danuta Gruszczyńska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Kontroli Koncentracji

Otrzymuje:

Jeronimo Martins Dystrybucja S.A.